

STUDIA PODYPLOMOWE METODYKA WSPOMAGANIA KOMUNIKACJI JĘZYKOWEJ UCZNIÓW

Efekty uczenia się dla zajęć:

Nazwa zajęć: **Lingwistyka edukacyjna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:

- opisuje przedmiot, zadania i funkcje lingwistyki edukacyjnej, jej miejsce wśród nauk pomocniczych pedagogiki, ze szczególnym uwzględnieniem pedagogiki specjalnej
- definiuje podstawowe pojęcia wiedzy o języku w aspekcie edukacyjnym: komunikowanie się językowe, akt mowy, kompetencja językowa, sprawności językowe, nabywanie języka (przyswajanie i nauczanie-uczenie się), język prymarny (ojczysty), kod ograniczony, kod rozwinięty, język uniwersalny, wychowanie językowe, komunikowanie się ułatwione, wspomagane, alternatywne.

Nazwa zajęć: **Wybrane zagadnienia logopedii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:

- posiada wiedzę na temat przedmiotu logopedii, podstawowych koncepcji logopedii.
- potrafi opisać na czym polega interdyscyplinarność logopedii i powiązanie z innymi dziedzinami nauki; potrafi wyjaśnić specyfikę logopedii z perspektywy pedagogicznej
- wie na czym polega specyfika pracy pedagoga logopedy – zadania logopedy w pracy z różnymi grupami osób
- zna podstawowe pojęcia logopedyczne np. zaburzenia mowy, zaburzenia rozwoju mowy, zaburzenia artykulacji, itp.
- zna i potrafi scharakteryzować wybrane klasyfikacje zaburzeń mowy (objawowe, przyczynowe, logopedyczne) i wyjaśnić z perspektywy pedagogicznej
- zna ogólną procedurę postępowania logopedycznego oraz metody i techniki pracy logopedycznej
- potrafi wyjaśnić, na czym polega specyfika pracy logopedy w zakresie działań profilaktycznych, terapeutycznych, potrafi wyjaśnić na czym polega opieka logopedyczna w pracy z dziećmi w różnym wieku
- potrafi wymienić i scharakteryzować przyczyny i przejawy zaburzeń komunikacji
- posiada umiejętności i kompetencje z podstaw logopedii (profilaktyki i terapii), metod i form pracy logopedycznej, oraz technik wykorzystywanych w pracy logopedy.

Nazwa zajęć: **Psycholingwistyka rozwojowa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:

- opisuje proces komunikowania się jako proces edukacyjny; charakteryzuje jego składniki oraz ich funkcje
- interpretuje proces nauczania-uczenia się oraz uczenia się samodzielnego i całościowego jako proces komunikowania się interpersonalnego i uczestnictwa w życiu społecznym;
- prawidłowo analizuje dobór sposobu komunikowania się w kontekście zasad personalizacji kształcenia wszystkich uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi
- jest odpowiedzialny za przebieg procesu komunikowania się
- jest gotów do poszerzania wiedzy w celu własnego rozwoju zawodowego
- jest gotów do świadomego podejmowania zobowiązań społecznych związanych z realizacją zadań zawodowych pedagoga specjalnego

Nazwa zajęć: **Wybrane zagadnienia pedagogiki specjalnej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:

- zna i rozumie dawną i zaktualizowaną terminologię, podejścia, uwarunkowania, źródła i miejsce pedagogiki specjalnej i jej subdyscyplin w systemie nauk
- zna zakres podstawowych zagadnień dotyczących specyfiki funkcjonowania osób z niepełnosprawnościami (niewidomych, głuchych, z chorobą przewlekłą, z niepełnosprawnością ruchową, intelektualną, zaburzeniami ze spektrum autyzmu, mózgowym porażeniem dziecięcym, chorobami przewlekłymi, niepełnosprawnością złożoną)
- zna i rozumie zasady, formy i metody edukacji i rehabilitacji proponowane osobom z niepełnosprawnościami w placówkach edukacyjnych; cele, organizację i funkcjonowanie

- specjalnych, integracyjnych i inkluzyjnych instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych
- potrafi dostrzegać i analizować czynniki utrudniające i ułatwiające funkcjonowanie osoby z niepełnosprawnością w przestrzeni społecznej
 - jest gotów ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego; podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazywania aktywności, podejmowania trudu i podejmowania indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki specjalnej; doceniania znaczenia pedagogiki specjalnej dla rozwoju osoby z niepełnosprawnością, jej prawidłowych więzi w środowiskach społecznych; pozytywnego nastawienia do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga specjalnego; utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogiki specjalnej
 - jest gotów do współpracy z otoczeniem i innymi specjalistami pracującymi na rzecz osób z niepełnosprawnościami
 - zna i rozumie dawną i zaktualizowaną terminologię, podejścia, uwarunkowania, źródła i miejsce pedagogiki specjalnej i jej subdyscyplin w systemie nauk
 - zna zakres podstawowych zagadnień dotyczących specyfiki funkcjonowania osób z niepełnosprawnościami (niewidomych, głuchych, z chorobą przewlekłą, z niepełnosprawnością ruchową, intelektualną, zaburzeniami ze spektrum autyzmu, mózgowym porażeniem dziecięcym, chorobami przewlekłymi, niepełnosprawnością złożoną)
 - zna i rozumie zasady, formy i metody edukacji i rehabilitacji proponowane osobom z niepełnosprawnościami w placówkach edukacyjnych; cele, organizację i funkcjonowanie specjalnych, integracyjnych i inkluzyjnych instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych

Nazwa zajęć: Wykrywanie i diagnozowanie indywidualnych potrzeb uczniów

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:

- zna podstawy, cele, założenia, obszary i cechy diagnozy.
- zna przydatność metod diagnostycznych w ocenie specyfiki zaburzeń w rozwoju.
- zna wybrane metody oceny funkcjonowania edukacyjnego, fizycznego, psychicznego i społecznego dzieci i uczniów oraz czynników środowiskowych wpływających na to funkcjonowanie.
- zna podstawy pedagogicznej diagnozy specjalnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci i młodzieży z uszkodzeniami słuchu i zaburzeniami mowy.
- zna metody oceny umiejętności i preferencji komunikacyjnych dzieci z uszkodzeniami słuchu i opóźnieniami przyswajania języka.
- potrafi analizować dokumenty i prace dziecka i ucznia pod kątem określenia jego możliwości i specjalnych potrzeb edukacyjnych oraz środowiskowych uwarunkowań jego funkcjonowania.
- potrafi interpretować wyniki diagnozy pedagogicznej.
- potrafi zaplanować ewaluację procesu edukacyjno-terapeutycznego dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
- jest gotów do przyjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje związane z organizacją procesu diagnostycznego i postdiagnostycznego.
- jest gotów do podejmowania współpracy z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, dziećmi i uczniami w poszukiwaniu przyczyn trudności.
- jest gotów do dzielenia się wiedzą z nauczycielami prowadzącymi zajęcia z dzieckiem lub uczniem i jego rodzicami lub opiekunami na rzecz zapewniania mu optymalnych warunków rozwoju w środowisku włączającym.

Nazwa zajęć: Podstawy metodyki nauczania w grupach zróżnicowanych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:

- zna współczesne kierunki rozwoju pedagogiki specjalnej, jej nurty i systemy pedagogiczne, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania
- zna i rozumie, jak funkcjonują na co dzień w różnych rolach szkolnych, społecznych dzieci ze SPE
- potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, a także diagnozować i projektować działania praktyczne

- potrafi prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie, popierać je rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, praktycznych w zakresie pracy z grupą zróżnicowaną, kierując się przy tym zasadami etycznymi
- potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych w szczególności w zakresie edukacji wczesnoszkolnej w grupie zróżnicowanej
- jest gotów do postępowania w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzegania i formułowania problemów moralnych i dylematów etycznych związanych z własną i cudzą pracą, w szczególności w pracy z osobą z niepełnosprawnością; poszukiwania optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych
- współczesne kierunki rozwoju pedagogiki specjalnej, jej nurty i systemy pedagogiczne, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania
- zna i rozumie, jak funkcjonują na co dzień w różnych rolach szkolnych, społecznych dzieci ze SPE
- potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, a także diagnozować i projektować działania praktyczne
- potrafi prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie, popierać je rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, praktycznych w zakresie pracy z grupą zróżnicowaną, kierując się przy tym zasadami etycznymi
- potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych w szczególności w zakresie edukacji wczesnoszkolnej w grupie zróżnicowanej

Nazwa zajęć: **Podstawy edukacji włączającej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:

- zna podstawowe zagadnienia dotyczące potrzeb edukacyjnych i specyfiki funkcjonowania w szkole dzieci i uczniów: z niepełnosprawnością intelektualną, dysfunkcją wzroku, dysfunkcją słuchu, chorobą przewlekłą, zagrożonych niedostosowaniem społecznym, z zaburzeniami zachowania i emocji, zaburzeniami ruchu, niepowodzeniami szkolnymi wynikającymi ze specyficznych trudności w uczeniu się, zaburzeniami komunikacji i sprawności językowych, trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, trudnościami adaptacyjnymi związanymi z różnicami kulturowymi i wyznaniowymi oraz uczniów uzdolnionych.
- potrafi określić potrzeby edukacyjne i uwarunkowania kształcenia uczniów: z niepełnosprawnością intelektualną, dysfunkcją wzroku, dysfunkcją słuchu, chorobą przewlekłą, zagrożonych niedostosowaniem społecznym, z zaburzeniami zachowania i emocji, zaburzeniami ruchu, niepowodzeniami szkolnymi wynikającymi ze specyficznych trudności w uczeniu się, zaburzeniami komunikacji i sprawności językowych, trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, trudnościami adaptacyjnymi związanymi z różnicami kulturowymi i wyznaniowymi oraz uczniów uzdolnionych.
- jest gotów do podjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje w edukacji włączającej.
- jest gotów dzielić się wiedzą z nauczycielami prowadzącymi zajęcia z dzieckiem lub uczniem i jego rodzicami lub opiekunami na rzecz zapewniania mu optymalnych warunków uczenia się w środowisku włączającym.

Nazwa zajęć: **Metodyka wspomaganie komunikacji językowej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:

- zna i rozumie psychologiczne uwarunkowania rozwoju języka i myślenia
- potrafi motywować dziecko i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; potrafi rozwijać ciekawość, aktywność i samodzielność dziecka i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; potrafi wspierać motywację dziecka i ucznia do uczenia się;
- zna i potrafi stosować metody wspomaganie komunikacji językowej wobec osób z opóźnieniem przyswajania języka.
- zna metodykę stymulowania kreatywności językowej i rozwijania strategii radzenia sobie z trudnościami w przyswajaniu języka.
- jest gotów dzielić się wiedzą z nauczycielami prowadzącymi zajęcia z dzieckiem lub uczniem i jego rodzicami lub opiekunami na rzecz zapewniania mu optymalnych warunków rozwoju i kształtowania kompetencji językowej i komunikacyjnej.
- jest gotów do podejmowania współpracy z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, dziećmi i uczniami w poszukiwaniu przyczyn trudności.

- jest gotów do poszerzania wiedzy i umiejętności z zakresu wspomagania komunikacji językowej.

Nazwa zajęć: Metodyka wychowania językowego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:

- zna istotę psychologicznych uwarunkowań rozwoju i myślenia osób z uszkodzeniami słuchu.
- zna zarys dziejów koncepcji wychowania językowego i nauczania języka osób z uszkodzeniami słuchu (głuchych i słabosłyszących) oraz z opóźnieniami rozwoju mowy
- zna podstawową terminologię związaną z metodami wychowania językowego, zna wybrane programy dotyczące wychowania językowego;
- potrafi projektować zajęcia dla zróżnicowanych grup dzieci i uczniów z zastosowaniem metod wychowania językowego.
- ma umiejętność diagnozowania i programowania terapii osób niesłyszących, słabosłyszących i z opóźnieniami w oparciu o wybrane strategie postępowania terapeutycznego;
- potrafi ocenić przydatność różnych metod wychowania językowego,
- posiada umiejętność przygotowania pracy pisemnej – diagnozy oraz programu wychowania językowego dziecka z uszkodzonym słuchem.
- jest gotów do podjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje w wyborze metody wychowania językowego.

Nazwa zajęć: Metodyka nauczania języków obcych przez dzieci z zaburzeniami komunikacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:

- zna zasady współpracy środowisk wychowawczych w procesie wychowania.
- zna i rozumie predyspozycje rozwojowe dzieci i uczniów z zaburzeniami komunikacji do uczenia się języka obcego.
- zna i rozumie sposoby uczenia się dzieci lub uczniów języka obcego w wybranych koncepcjach psychologicznych, kompetencje językowe dziecka lub ucznia, teorię wieku krytycznego, społeczne i kulturowe aspekty nauczania języków obcych, a także rolę nauczyciela w uczeniu się spontanicznym i spontaniczno-reaktywnym dzieci lub uczniów.
- zna i rozumie strategie zabawowe i zadaniowe w uczeniu się języka obcego przez dzieci lub uczniów, warunki do nabywania kompetencji językowych dzieci w przedszkolu i w szkole oraz sposoby motywowania dzieci lub uczniów do uczenia się języka obcego.
- potrafi zaplanować działania na rzecz rozwoju własnych kompetencji językowych w zakresie języka obcego i pedagogicznych.
- potrafi tworzyć środowisko uczenia się do nabywania kompetencji w zakresie języka obcego przez dzieci lub uczniów z zaburzeniami komunikacji i rozwijać ich motywację do uczenia się.
- jest gotowy do autorefleksji nad dyspozycjami i posiadanymi kompetencjami pedagogicznymi i językowymi w obszarze języka obcego.
- jest gotowy do wspierania właściwych postaw dzieci lub uczniów z zaburzeniami komunikacji wobec innej kultury i języka.
- zna i rozumie predyspozycje rozwojowe dzieci i uczniów z zaburzeniami komunikacji do uczenia się języka obcego.
- zna i rozumie sposoby uczenia się dzieci lub uczniów z zaburzeniami komunikacji języka obcego w wybranych koncepcjach psychologicznych, kompetencje językowe dziecka lub ucznia, teorię wieku krytycznego, społeczne i kulturowe aspekty nauczania języków obcych, a także rolę nauczyciela w uczeniu się spontanicznym i spontaniczno-reaktywnym dzieci lub uczniów.
- zna i rozumie strategie zabawowe i zadaniowe w uczeniu się języka obcego przez dzieci lub uczniów z zaburzeniami komunikacji, warunki do nabywania kompetencji językowych dzieci w przedszkolu i w szkole oraz sposoby motywowania dzieci lub uczniów do uczenia się języka obcego.

Nazwa zajęć: Metodyka nauczania czytania

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:

- posiada wiedzę dotyczącą wczesnej nauki czytania jako stymulacji rozwoju systemu językowego, potrafi oceniać przydatność metod w pracy z dzieckiem z uszkodzonym słuchem,
- potrafi dobierać i odpowiednio stosować etapy metody-symultaniczno-sekwencyjnej nauki czytania;
- potrafi zaprojektować zindywidualizowane działania mające na celu wprowadzenie metody dzienniczków wydarzeń;
- potrafi analizować własne działania pedagogiczne (dydaktyczne, terapeutyczne)

- opisuje i wyjaśnia teorie dotyczące procesu intelektualnego, jakim jest opanowanie umiejętności czytania, psycholingwistycznych podstawach czytania, przebiegu procesu czytania, rozumie różnorodne uwarunkowania tych procesów w strukturze poznawczej, sensorycznej, semantycznej, krytyczno-twórczej, motywacyjnej, słownikowo-pojęciowej
- opisuje strategie i etapy kształtowania umiejętności czytania oraz alternatywne metody nabywania tych umiejętności, zna właściwości czytającego podmiotu, własności czytanego tekstu, metody początkowej nauki czytania, eksperymentalne metody nauki czytania
- prezentuje postawę gotowości do zauważania indywidualnych możliwości do czytania oraz poszukuje optymalnych rozwiązań w zakresie alternatywnych i efektywnych metod nauki czytania

Nazwa zajęć: Metodyka rozwijania czytelnictwa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:

- ma wiedzę dotyczącą współczesnej literatury dziecięco-młodzieżowej, wymienia autorów, ilustratorów, tytuły wartościowych lektur dla dzieci i młodzieży
- zna sposoby rozwijania kultury czytelnictwa wśród młodych odbiorców, umie samodzielnie zdobywać wiedzę w zakresie literatury dla dzieci i młodzieży, wartościuje ofertę kulturalną dla współczesnego odbiorcy
- posiada umiejętność przygotowania prezentacji dotyczących literatury dla dzieci, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych, a także różnych źródeł.
- moderuje dyskusję grupową wokół wybranych zjawisk literackich (np. tabu w kulturze i literaturze dla dzieci)
- zna cele, założenia i metody edukacji literackiej małego dziecka – zna składników kompetencji czytelniczych, sposobów rozbudzania wrażliwości literackiej, zainteresowań i nawyków czytelniczych, ukształtowanie świadomości różnorodności gatunków literackich i sposobów ich wykorzystania w praktyce szkolnej;
- ma wiedzę dotyczącą struktury i mechanizmów rozwoju kompetencji językowych i komunikacyjnych małego dziecka oraz sposobów wspierania tego rozwoju w praktyce edukacyjnej przedszkola i klas I-III – kształtowanie umiejętności projektowania i organizowania różnorodnych ćwiczeń językowych
- potrafi planować i organizować własną pracę metodyczną w zakresie edukacji językowej dziecka, a także ma nawyk podejmowania krytycznej refleksji nad własnymi umiejętnościami metodycznymi.

Nazwa zajęć: Metodyka komunikowania się z uczniem w grupie zróżnicowanej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:

- zna zasady komunikowania się z dzieckiem i uczniem z zaburzeniami mowy.
- zna wybrane pojęcia dotyczące zróżnicowanej grupy oraz zaburzeń kompetencji językowej i komunikacyjnej.
- zna założenia i zasady związane z rozwojem mowy i komunikacji uczniów ze złożonymi potrzebami w zakresie komunikacji.
- zna zasady i metody komunikowania się z uczniem w grupie zróżnicowanej.
- zna zagadnienia relacji w grupie uczniów ze specjalnymi potrzebami komunikacyjnymi.
- potrafi przeprowadzić diagnozę edukacyjnych potrzeb dziecka i ucznia oraz diagnozę relacji społecznych w grupie rówieśniczej w kontekście określenia potrzeb komunikacyjnych.
- potrafi określić obszary i wskazania terapeutyczne dla dziecka i ucznia z zaburzeniami w zakresie komunikacji.
- potrafi zaprojektować proces wsparcia dla ucznia z zaburzeniami komunikacji.
- potrafi zaprojektować proces współpracy z rodziną z dzieckiem z zaburzeniami komunikacji.
- jest gotów do postępowania zgodnie z zasadami etyki zawodowej w procesie rozpoznawania specjalnych potrzeb edukacyjnych i określania wskazań terapeutycznych.

Nazwa zajęć: Metodyka nauczania języka polskiego jako obcego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:

- ma pogłębioną wiedzę dotyczącą wychowania dwujęzycznego dzieci niesłyszących, środowisku i kulturze osób głuchych,
- ma uporządkowaną wiedzę na temat zaburzeń mowy i komunikacji osób z uszkodzonym słuchem,
- w pogłębiony i wnikliwy sposób obserwuje, diagnozuje i racjonalnie ocenia możliwości językowe i komunikacyjne dziecka z uszkodzonym słuchem,
- tworzy oryginalne rozwiązania złożonych problemów, prognozuje przebieg terapii osób z uszkodzonym słuchem,

- podejmuje wyzwania zawodowe i osobiste, planuje i realizuje działania terapeutyczne ukierunkowane na pracę z dzieckiem z uszkodzonym słuchem.
- potrafi określić obszary i wskazania terapeutyczne dla dziecka i ucznia dwujęzycznego.

Nazwa zajęć: Ćwiczenia w mówieniu ułatwiającym wielozmysłową percepcję i rozumienie wypowiedzi słownych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:

- posiada elementarną i uporządkowaną wiedzę na temat ćwiczeń ułatwiających wielozmysłową percepcję i rozumienie wypowiedzi słownych, a także ich wykorzystania w rehabilitacji dzieci z wadą słuchu, z opóźnionym rozwojem mowy.
- zna podstawowe cele i zadania ćwiczeń ułatwiających wielozmysłową percepcję i rozumienie wypowiedzi słownych oraz rodzaje i formy zajęć
- potrafi odpowiednio dobrać i wykorzystać ćwiczenia ułatwiające wielozmysłową percepcję i rozumienie wypowiedzi słownych w terapii dziecka z wadą słuchu, z opóźnionym rozwojem mowy.
- potrafi indywidualizować zadania i odpowiednio dostosować ćwiczenia do potrzeb i możliwości dziecka z wadą słuchu
- potrafi prognozować przebieg terapii z wykorzystaniem ćwiczeń ułatwiających wielozmysłową percepcję i rozumienie wypowiedzi słownych.
- jest gotów do postępowania zgodnie z zasadami etyki zawodowej
- jest gotów do przyjęcia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy w zakresie działań placówki oświatowej w której jest zatrudniony.

Nazwa zajęć: Metoda Fonogestów

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:

- potrafi wykorzystać metodę fonogestów w terapii surdologopedycznej,
- potrafi planować, organizować i ewaluować program terapii surdologopedycznej z wykorzystaniem fonogestów,
- potrafi dobierać i wykorzystywać odpowiednie metody komunikacji z dzieckiem z uszkodzonym słuchem,
- potrafi indywidualizować zadania i dostosowywać metody do potrzeb i możliwości dziecka z uszkodzonym słuchem i jego rodziców
- poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości w pracy z dzieckiem z uszkodzonym słuchem.

Nazwa zajęć: Podstawy języka migowego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:

- ma elementarną wiedzę o strukturze języka migowego, zna różnicę między PJM a SJM.
- określa językowe, społeczne i kulturowe aspekty komunikacji głuchych, ma elementarną wiedzę na temat kultury głuchych
- ma wiedzę na temat metod nauczania dzieci z wadą słuchu wykorzystujących język migowy, w tym metod dwujęzycznych.
- posługuje się alfabetem palcowym oraz liczebnikami.
- potrafi rozpocząć rozmowę z niesłyszącym użytkownikiem języka migowego, przedstawić się, przywitać, wyrazić podziękowanie, przeprosić.
- umie posługiwać się słownictwem języka migowego w zakresie podstawowym w określonych zakresach tematycznych
- tworzy proste zdania z użyciem odpowiedniej ekspresji twarzy i ciała
- prezentuje właściwą postawę wobec języka migowego oraz użytkowników języka migowego.

Nazwa zajęć: Metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:

- zna elementarną terminologię dotyczącą podstawowych pojęć, terminologii, podziałów alternatywnej i wspomagającej komunikacji oraz potrafi zastosować ją w praktyce.
- ma podstawową wiedzę dotyczącą diagnozy funkcjonalnej, oceny kompetencji komunikacyjnych użytkowników AAC.
- zna poszczególne systemy znaków, metody komunikacji alternatywnej; zna zasady tworzenia indywidualnego systemu komunikacji
- potrafi posługiwać się programami informatycznymi przy konstruowaniu pomocy komunikacyjnych.
- potrafi ocenić przydatność i celowość stosowania metod komunikacji alternatywnej i wspomagającej.

- potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem podstaw poszczególnych metod komunikacji alternatywnej i wspomagającej.
- potrafi wykorzystać wiedzę psychologiczną i pedagogiczną przy wyborze indywidualnego systemu komunikacji, posiada umiejętność rozumienia i analizowania danych z diagnozy.
- jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach zajmujących się osobami z trudnościami w komunikacji.
- jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie.

Nazwa zajęć: Zasady projektowania uniwersalnego w dydaktyce

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:

- zna istotę, zalety i metodykę wdrażania nauczania otwartego w edukacji włączającej, w tym specyfikę pracy w grupie zróżnicowanej.
- zna pojęcie i zasady uniwersalnego projektowania zajęć oraz rolę nowych technologii w dostosowaniu nauczania do potrzeb dzieci i uczniów.
- zna sposoby udzielania informacji zwrotnej uczniom i rozumie jej znaczenie w klasach włączających; Zna i rozumie znaczenie oceniania wspierającego uczenie się.
- potrafi projektować zajęcia dla zróżnicowanych grup dzieci i uczniów.
- potrafi opracowywać materiały dydaktyczne zgodnie z zasadami uniwersalnego projektowania zajęć.
- potrafi motywować do uczenia się dziecka i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz rozwijać ciekawość, aktywność i samodzielność.
- potrafi stosować ocenianie wspierające uczenie się.
- jest gotów do podjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje w edukacji włączającej.

Nazwa zajęć: Metodyka stosowania urządzeń wspomagających komunikowanie się

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:

- zna i rozumie istotę wykluczenia z procesu komunikowania się z powodu wielorakich ograniczeń, rozumie konieczność włączenia tych osób w życie szerszych grup społecznych.
- zna podstawowe urządzenia mające na celu wspomaganie komunikacji – komunikatory, ekrany dotykowe, urządzenia do sterowania wzrokiem, syntezatory mowy, urządzenia zastępujące mysz komputerową, i inne
- zna założenia i zasady stosowania urządzeń mających na celu wspomaganie komunikacji.
- zna zasady i metody diagnozy użytkownika urządzenia mającego na celu wspomaganie komunikacji.
- jest gotów do podjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje w zakresie wyboru odpowiedniego urządzenia.

Nazwa zajęć: Seminarium dyplomowe

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:

- zna terminologię związaną z teorią zaburzeń mowy i komunikacji.
- ma podstawową wiedzę na temat czynników warunkujących rozwój języka i zachowań językowych
- ma dobrą orientację w literaturze przedmiotu, obejmującej zakres tematyki pracy dyplomowej
- zna zasady pisania i redakcji prac naukowych
- potrafi przeprowadzić diagnozę edukacyjnych potrzeb dziecka i ucznia z zaburzeniami komunikacji
- potrafi określić obszary i wskazania terapeutyczne dla dziecka i ucznia z zaburzeniami komunikacji
- potrafi zaprojektować proces postępowania terapeutycznego.
- potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi, badawczymi i pojęciami właściwymi dla języka i mowy
- posiada umiejętności wykorzystania wiedzy z zakresu zaburzeń mowy i komunikacji dla projektowania i prowadzenia badań naukowych